

но фърлиха го на асланыте и викаха на Дарім царя: дай го да го убиеме: защото строши Баала и развали нашым ветхій обычай. Еремїа фърлиха въ заходъ. Исаїа разрѣзаха съ дървена пила. Захарїа заклаха въ церковъ. Іоанна крестителя постѣкоха. Первомученика Стефана убиха съ камани. Исуса Христа на крестъ приковаха. Апостольте бѣха и расплаху. Тѣхъ и свѣтите мъченицы претърпѣха много бѣды, и скорбы, отъ злыте и лѣкавыте челоувѣцы, както предрече христосъ: ако мене гонѣха, и васъ ще гонѣтъ. И тѣхъ, както грѣшныте често прїемватъ наказанїе отъ бога, за своите злины: тѣхъ и праведныте често терпѣтъ много бѣды отъ лѣкавыте челоувѣцы. А по нѣкога и отъ бога както Іоакъ, за да ги испита богъ да ли сѣ истинни неговы ученицы. Каквото полага Орелъ своите пилета срещу слънцето, и ако могатъ да гледатъ срещу слънцето, познава ги чи сѣ отъ неговыте яйца. Тѣхъ испитка и богъ праведныте съ бѣды, да ги испита истинни ли сѣ, които послѣ дарва съ много добрины, като Іоакъ, и харизка имъ животъ вѣчный.

За тѣхъ и нѣе трѣбъ да търпиме сичките бѣды и скорбы, ако искаме да получиме царство небесно: защото пѣте който завожда въ царство небесное, много е тесенъ и скорбенъ, и който взрви по него, трѣбъ да търпи скорбы, за да влезне въ покой. Каквото дѣма пророкъ Давидъ: „продохоумъ сквозѣ огнь и водѣ, и извелъ еси насъ въ покой.“ А който завивда и гони, и той да не сѣ радка много: защото една люта пчела кога ухапи нѣкого, не повреждава толко него, колкото поврежда себе си. Тѣхъ и който завивда и гони, покечь себе си поврежда, нежели когото гони. На оногоя когото гони, направа кахарь, или рана, а на себе си привлича грѣхъ и мъкъ. И кахара ще сѣ заплати когато прїемнатъ търпѣливите царство небесно, а гонителите ще си запалетъ вѣчный кахарь, кога прїемнатъ вѣчнъ мъкъ. Богъ не само тамъ наказва гонителите и лѣкавите челоувѣцы, но много пѣти ги наказва и тѣка: каквото е писано „праведный отъ лова убѣгнетъ, вмѣсто же его предадется нечестивый.“ Но макаръ и да иска богъ да накажи нашыте гонители, ны пакъ да сѣ молимъ на бога да ги прости. Както сѣ молеше христосъ на креста и дѣмаше: отче прости ги, защото незнаатъ какво праватъ. На тока най много сѣ длъжни церковните пастыри, да подчакатъ христїанете безъ никакъвъ страхъ, и да обличаватъ сѣком неправдъ.

Пророкъ Езекиа като вѣше на рѣкѣтъ Хокаръ, видѣ еднъ каласкъ (кола, кочїа) въ колато имаше еднъ челоувѣчески образъ, и а възѣха четири животни. Пъркото животно вѣши като асланъ, второто като телецъ, третото като орелъ, а четвъртото като челоувѣкъ. Тѣзи каласка вѣше сегашната Христова църква, челоувѣка въ нея Іи-